

Kivikautinen asuinpaikka

Lappeen pitäjässä

Mikonsaarella.

Tutkinut

5/VII 1931

Julius Ailio

Kivikautinen asuinpaikka

Lappeen pitäjässä, Mikonsaarella

Tutkittu 5/II 1951

Julius Lilio

(puuttelo 9446:1-14)

(liitteinä 1 postikortti- ja 2 valokuvaa)

Lappeenrannan Koli-seuran

distriktsen sihtööri, josta Sulo

Kinnunen ilmoitti Kansallis-museoon

marraskuussa 1950, että Koululairen Unto

Valjakan kertomukseen mukaan myllystä

1930 hänelle, Lappeen pitäjässä

Mikonsaarella, oli Saimaan rann-

nalla, jyrkästi kartaanpäistä

löydettyä kivikautisia saviasi-
(je lähetti samalle kappaleen ja keraamisia löydyksi museoon (N. 9316:1-3)
aupalasia. Ilmoituksen johdosta

tämän kirjotilasta sai Tehtäväk-

seen kesällä 1931 tarkastaa ja

tutkia mainittua löytöpaikkaa.

Mikonsaari sijaitsee n. 2,5

km päässä Lappeenrannasta

suoraan pohjoiseen (1/2 tunnin

matka moottoriveneellä), ja löytö-

paikka on saaren eteläpuolella,

Mikonsaaren kylässä, Mikonsaa-

ren talon N:o 1 maalla, Pasti-

sen ja Robbergin huvilain välillä.

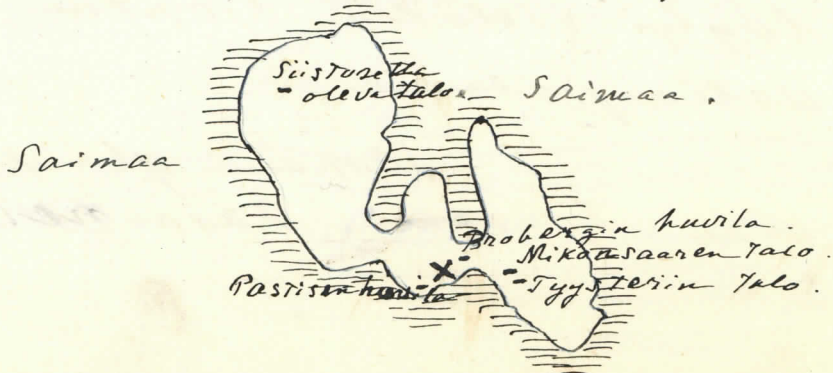
Löytöpaikan
Meksimäen.

Löytöpaikan
asema.

Mikonsaaren kartta, asuinpaikka

1:50,000 (2 sm = 1 km)

X Kivikauden asuinpaikka.

Löytöpaikan
topografia.

Puheenaoleva alue on vierintuosi-
muodostunutta, joka kohoaa lähes
10 metrin korkeuteen jonkun matkan
päässä rannasta. Maalaji on hie-
vosa vierintuosihieltä, johon nykyinen
Saimaa on muodostanut 1000 m:n sadan
metrin pituisen, lähes 5 m korkei-
sen, jotaikkin SW-N.E. suunnan
abrasio-torman (Ks. postikortti mu-
vaa Ero järnefelin kuparessen
jaukusta "Kotimatkalla", nuolella
osoitettua kohtaa). Löydetyt ravi-
astianpalaset ovat vyöryneet äyrään
yläreunasta alaspin, silloinkuin
Saimaa on korkean veden aikana
(Mutu esim. v. 1925) ulottunut äy-
rään juurelle ja syövyttänyt äy-
räästä. Osaksi ovat löydöt ~~osaksi~~
tulleet esille myös siten, että äy-
rään juurelta on otettu hieltä
(laskemalla ^{Korkean veden aikana} veneet äyrään juu-
relle asti), jolloin äyräs on vyö-
rynyt yläpuolelta. Kirjoittajan käy-
dessä paikalla oli Saimaan vesi
alhaalla, joten äyrään juurelta
levisi n. 10 metrin levyinen,
hietrinen rantopatte. Osaksi ranta-
palloelta, osaksi Torman rintesta
löytyi vieläkin jonkun verran ravi-
astianpalasia.

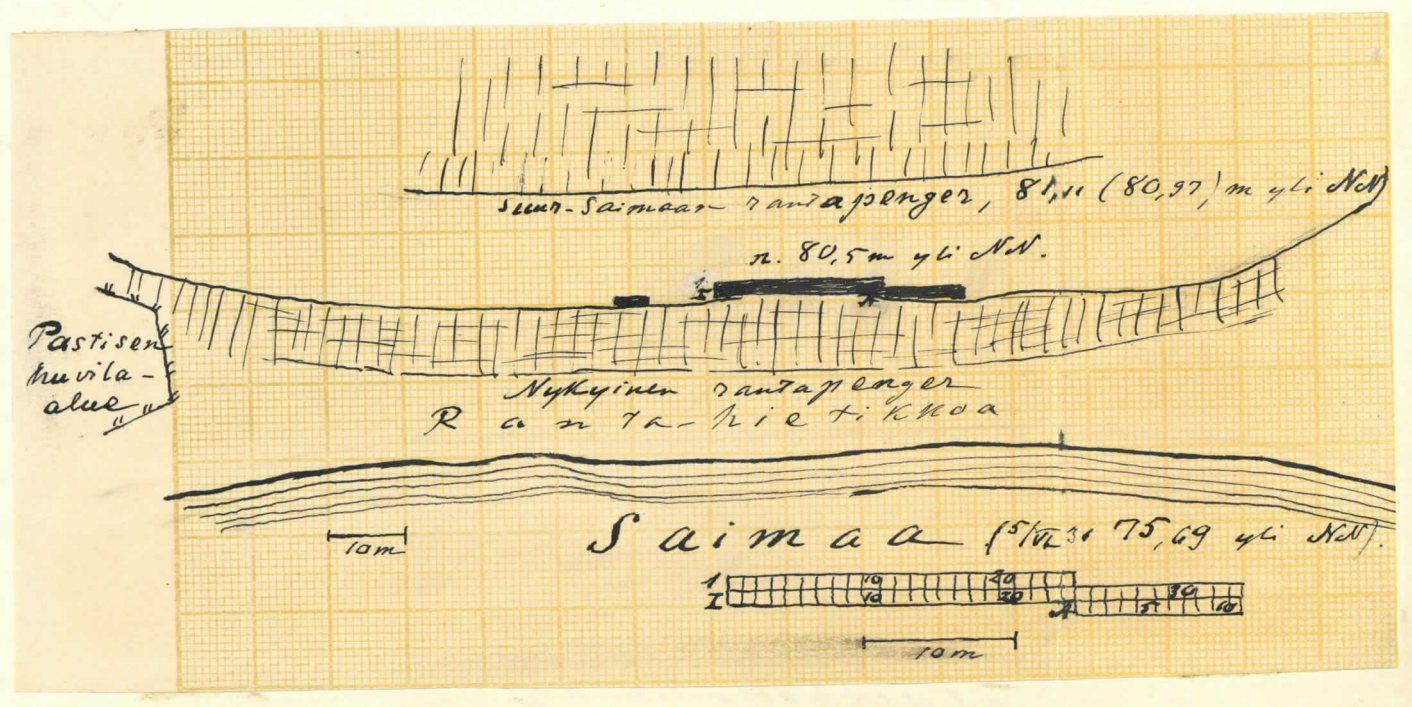
Suur. Saimaan

Torman yläreunalla on
o. autaviiva. maa ~~loittaa~~ tasausetta kymmen-

^{(Sisäingään (Korkeus n. 80,5 m yli NN))}
 Kunta metriä rajoittuen epämaa-
 raitseen, loivamaisiin penkereeseen,
 jonka täytyy mattoa osoittavan
 Suur-Saimaan rantaa ennen Vuok-
 senristan purkkaamista ja Saimaan
 laskeutumisesta nykyiselle tasolle.
 Mainittu penkereen juuren koh-
 deus päivän vesirajasta mitattu-
 na oli 5,42 m (ja eräällä
 Toisella väkemmän selvällä koh-
 dalla 5,28 m). Hydrografisen
 Toimiston ilmoituksen mukaan
 osoitti Lappeenrantaan peegeli-
 maanittuna päivän + 358 sm
 yli 0-pisteen, jonka korkeus on
 72,31 m yli NN. Edellisellä koh-
 dalla on penkereen juuren korkeus
 siten 81,11 m ja jälkimmäisellä
 80,97 m yli NN.

Kaivaus.

Saimaan nykyisen abrasio-
 Törmän yläreunassa näkyi kivi-
 kauden kulttuurin kerroksen merk-
 kejä, minkä vuoksi Toimitettiin

Kaivauksia sille kohdalle, missä ei
(ja missä ääri näytti olevan eniten vyöryneen veden alaisen)
kasvainten puite (pöytä) missä Kulltau-
maan merkit esiintyivät huomatta-
vampina. Kaivausalue nähti runsas-
si 60 m², lukuunottamatta pöytä-
muuttaman nelisuurin erillistä aluetta,
josta ei mitään löytynyt. Kulltau-
merros oli samalaista kuin Kivikau-
killa asuinpaikalla yleensä, likaisen-
ruskeate ^{hieno} tunkkajuohteinen ja -pesä-
keineen, mutta yleensä heikollaista
uloituen n. 3 dm syvyyteen. Selviä
Tulensijuja ei tavattu. Löytö, j-
itimeni muokatti, näyttävät jonkun
verran saviastianpalasista sekä
tyypillisistä, että degeneroituneista
Marjalaisista kumpakeraamisista
muutamia iskeittäjiä pöytäpalas-
ia joihin Kvarnsin palanen.

Tulokset.

Paikalla todettiin siten uusi kivi-
kautinen asuinpaikka, joka näyttää
voin lyhyemmän aikaa asutulta.
Asuinpaikka on nähtävästi ulottunut
jonkun verran alemmaksi, mutta
on tullut hävitetyksi Abrasion
vaikutuksesta Saimaan nykyisen
vedenkorkeuden aikana. Geologian
Tulos on sama kuin Klaterrannan
asuinpaikalta Taipalsaaresta, p. o.
Asuinpaikka johtuu vasta sen jäl-
keiseltä ajalta kuin Seur-Saimaa
on julkaisut Vuokrenaitkan,
minkä on löytynyt Tapaktua vuode-
2.500 vuokalla e. Kr. eikä v. 1650
v. 1.650 vuokalla e. Kr. kuten
W. Ramsga on alittanut (Fennica
43, No 4 Nivåförändringar och sten-
ålderbosättning i det Baltiska området).

Mihonaaenen Kirikönsinen asuin-
paikka. - 27. lokak. 1930.

8698 V

OY. FOTO
T:KU 1930

Urt. 9316.

Läh. Sulo Kinnunen.

Eero Järnefelt: Kotimatkalla.
Nuolen osoittama kohta on
Lappeen Mikonsaunan Kivikautisen
asuinpaikka.

F 8071

Lappeen Mikonsaunan Kivikautisen
asuinpaikan kaivaus WNW-suunnasta.
Valok. J. Ailio 5/VI 1931.

F 8070

Lappeen Mikonsaunan Kivikautisen
asuinpaikan kaivaus WNW-suunnasta.
Valok. J. Ailio 5/VI 31.

81m.
alap.